

Johannes 6:37

**“Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen.
En die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.”**

1 komen (de zondaar) 2 geven (de Vader) 3 nemen (de Zoon)

Gemeente,

Tot Jezus komen. Daar gaat het om in onze tekst. Want dat wordt 2 keer genoemd. Dat verbindt de twee zinnen aan elkaar. Tot Jezus komen. Daar gaat het om in het Heilig Avondmaal. Nog beter gezegd: daar gaat het om voor het Heilig Avondmaal.

1 Komen

Misschien denk je als kind: ja toen kon dat. Toen Jezus dit zei, toen was Hij op aarde. Toen liep Hij door Israel. Toen konden mensen naar Hem toe. En soms zou ik willen dat dat nog zo was. Dan zou ik ook wel naar Hem toe willen gaan. Maar dat kan niet meer. Maar daar moet je je ook weer niet op verkijken. Want heel veel van die mensen die toen tot Jezus kwamen, die kwamen wel tot Jezus, maar zij geloofden niet. Ze gingen later weer weg, ze moesten later niets meer van Hem hebben. Ze waren wel naar Hem toegekomen, maar uit nieuwsgierigheid, of als meelopers, of voor de vorm. Het gaat in onze tekst, het gaat in voorbereiding op het Heilig Avondmaal om een ander komen tot Jezus. Komen in geloof. Komen tot Jezus is geloven in Jezus.

En Wie Jezus is dat kun je op heel veel manieren zeggen. In Johannes 6 doet Hij dat Zelf naar aanleiding van de wonderbare spijziging. De vermenigvuldiging van de broden. En daarom zegt Jezus van Zichzelf: Ik ben het Brood des levens. Kijk, gewoon brood, en brood staat voor eten en drinken, alle voedsel, gewoon eten en drinken dat zorgt voor je leven, je lichamelijke leven. Maar Ik zorg voor hét Leven. Het eeuwige leven. En het eeuwige leven dat is het leven met God. Dat is verzoend leven, verlost leven. Leven dat verlost is van de toorn en de vloek. Leven dat vrede met God kent, dat zonder verschrikken voor Zijn rechterstoel kan verschijnen. Dat is leven. Vrijgesproken, gerechtvaardigd. En dat is dan ook leven dat geheiligd is. Leven dat verlangt God te dienen naar Zijn geboden. Leven met een nieuwe gezindheid. Een gezindheid op God gericht. Leven met nieuwe verlangens waarvan geldt: Ik zal Mijn wetten in uw harten schrijven. Verlangen God te eren. Haat tegen de zonde, verdriet over de zonde, strijd tegen de zonde. Dat is leven.

Van dat leven ben Ik het Brood zegt Jezus. Ik, Die ga lijden en sterven. Ik, Die Mijzelf zal geven voor de zonde der wereld. Ik, Die de

gehoorzaamheid volbreng tot de dood, de dood aan het kruis. Ik, Die Mij als Lam zal geven in plaats van zondaren. Ik ben het Brood des Levens.

Brood. Daar wil Jezus twee dingen mee aangeven. Ten eerste: Mij heb je nodig. Zonder brood, zonder voedsel kun je niet leven. Zonder Mij kun je niet eeuwig leven. Zonder Mij heb je geen vrede met God en zonder Mij heb je geen liefde tot God en Zijn geboden. Zonder Mij ben je dood. Onder Gods toorn en geestelijk dood in verzet en vijandschap tegen God en Zijn geboden. Mij heb je nodig. Ik geef het leven. Daarin ben Ik meer dan brood. Want als je een pop brood geeft, dan komt die pop niet tot leven. Maar Ik ben het Brood des Levens. Ik geef het Leven. Ik zet over uit de dood in het leven, maak van dood levend.

En ten tweede wil Jezus daarmee aangeven: je hebt Mij steeds weer nodig. Ja, brood, voedsel. Als je moeder zegt: denk erom, eten hoor, je bord leegeten. Dan kun je niet zeggen: nee, dat hoeft niet, ik heb gisteren al gegeten. Ja dat zal waar zijn, maar vandaag moet je weer eten. Elke dag heb je eten nodig. Mij heb je elke dag weer nodig, elke keer weer. Telkens weer heb je Mij nodig. Het leven met God verlangt ook juist elke keer weer naar Mij. Heeft elke keer weer nieuwe vergeving nodig en heeft elke keer weer nieuwe liefde nodig en nieuwe brandstof voor het leven met God naar Zijn geboden.

Ik ben het Brood des levens. Ik geef het Leven. Alleen Ik en steeds weer. In het Evangelie zegt Jezus: Hier ben Ik. Ik geef Mijzelf aan u. Ik ben er om er voor u te zijn. Om voor u te zijn Brood des Levens.

Komen tot Jezus. Daar gaat het om. Deze Jezus nodig hebben. Buiten Hem heb ik geen leven, maar toorn en schuld. Buiten Hem heb ik geen leven, maar afkeer van God en Zijn geboden. Deze Jezus nodig hebben. Dat is komen tot Jezus. Om het leven te ontvangen. Niet om leven te brengen: Heere, ik heb wat vrede, ik heb wat liefde tot Uw geboden, Ik voel wat verdriet over mijn zonde. Nee, Jezus is niet gekomen om leven te ontvangen, maar om het te geven. Komen tot Jezus is komen omdat je geen vrede hebt van nature, geen liefde, geen verdriet kunt maken, maar het van Hem kunt ontvangen.

Daar gaat het om in onze tekst: komen tot Jezus. Daar gaat het om in de week van voorbereiding: komen tot Jezus. Komt u tot Jezus? Daar is de Bijbel zo duidelijk in: die in de Zoon gelooft, die tot de Zoon komt, die heeft het eeuwige leven. Maar die niet gelooft, die niet tot Hem komt, op die blijft de toorn Gods.

Komen tot Jezus. En u hebt het eeuwige leven. Kijk, er staat niet: wie tot de gemeente komt, heeft het eeuwige leven. Wie tot het Heilig Avondmaal komt, die heeft het eeuwige leven en zal Ik geenszins

uitwerpen. Nee, dat kan gebeuren: dat je tot de gemeente, tot het Heilig Avondmaal komt en toch wordt uitgeworpen. Zonder komen tot Jezus maakt komen tot de gemeente, komen tot het Heilig Avondmaal niet zalig.

Komen tot Jezus. Dat eerst. Komen tot Jezus, dat moet erin zijn. In het komen tot de gemeente, in het komen tot het Heilig Avondmaal.

2 Geven

Komen tot Jezus. Nu zegt onze tekst daar twee dingen over. Al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen. Dat is één. En twee: die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Twee dingen. En dat is heel belangrijk. Want het is net als met fietsen. Stel: je hebt een fiets met één trapper. Eén pedaal. Alleen het rechtse. Dat fietst moeilijk! Je wordt er zo moe van en uiteindelijk kom je stil te staan en je valt. Maar andersom ook: als je alleen het linkerpedaal hebt. Dat houdt je ook niet vol: je valt stil en je valt om. Je hebt er twee nodig, je hebt ze allebei nodig, om en om.

Kijk, als je alleen dat ene pedaal hebt: het geven van de Vader. Dat rechterpedaal zagezegd. Dat is het enige wat je hebt: de Vader moet je geven. Het is geschenk van de Vader om te geloven. Als dat het enige is dat je weet en wil weten, dan val je stil. Ja, de Vader moet het geven, anders kan ik toch niet geloven en komen.

Maar andersom ook: als je alleen weet: wie tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen, alleen het linkerpedaal zagezegd, dan val je ook om. Ik moet komen, ik moet geloven. Als ik maar kom, als ik maar geloof dan zit het goed. Daar word je moe van. Daar word je op den duur hopeloos van. Daar val je mee om: met dat moeten komen en moeten geloven van jezelf.

Ze horen bij elkaar en elkaar af te wisselen. Als het gaat over komen tot Jezus, geloven. Over dat wie komt het leven heeft. Dan zegt Jezus daarvan: al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen. En als de Heere Jezus dat zegt dan is dat een grote troost voor Hem. Want Hij heeft zojuist gezegd: gij hebt Mij gezien, maar bij gelooft niet (vs 36).

Het gaat net als bij Mozes die het volk brood gaf. Het volk verachtte hem even later en kwam in opstand. Zo is het tegenover Hem ook: straks zullen velen teruggaan en niet meer met Hem wandelen (vs 66). Ze moeten Hem niet. Ze willen best op een wonderlijke manier brood krijgen, dat is wel boeiend om mee te maken en te kunnen vertellen dat je daar bij geweest bent, maar als het gaat om het komen tot Jezus, dan haken ze af. Dan keren ze zich af. Dan hebben zij zichzelf er niet voor over. Ze komen niet en zij verlaten Jezus. En de één na de

ander verlaat Jezus. Zo zijn mensen. Zo zijn zondaren. Maar.....zal er dan niemand Jezus volgen? Zal dan alles vergeefs zijn? Al Zijn wonderen en tekenen en woorden? Zal dat dan niets uithalen?

Nee, zeker niet! Want al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen. Jezus vindt troost in het geven van Zijn Vader. De Vader trekt zondaren om te komen. En wie door de Vader getrokken wordt, die zal komen. Die zullen allemaal komen. Zeker weten. Dat houdt geen duivel tegen, dat houden ze zelf ook niet tegen. Zij zullen komen.

O, dat zijn ook zondaren. Zij willen ook niet van nature. Zij willen ook liever hun eigen leven blijven leiden. Zij willen ook liever zelf uitmaken wat gelukkig zijn is. Zij willen ook liever zelf hun boontjes doppen en het zelf blijven proberen. Ook zij willen niet. En ook zij kunnen niet. Kunnen niet tot Jezus komen. Zij kunnen hun ongeloof niet overwinnen. Zij kunnen niet hun leven serieus maken. Zij kunnen niet zichzelf honger naar God geven en ernst voor de eeuwige dingen. Ook zij kunnen niet. En ook zij durven niet. Zij durven niet te komen. Zij durven niet geloven dat zij welkom zijn. Zij durven niet geloven dat hun schuld niet in de weg hoeft te staan. Zij durven niet te geloven dat het voor hen kan in één moment. En dat is nu. Zij willen niet, kunnen niet, durven niet.

En toch komen zij: want de Vader geeft hen aan Zijn Zoon. En al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen. Dat is zo'n troost! Wat de Vader geeft en trekt dat komt. O HEERE, trek Mij. Trek Mij zodat ook ik kom. Het is niet hopeloos voor u. U wilt niet, ja dat is zo, u kunt niet, dat is ook zo, u durft niet, dat is ook zo. Maar er is hoop. Er is een gevende Vader. Een trekkende Vader. En zulken komen toch. Die niet wilden, niet konden, niet durfden. De Vader trekt en geeft aan Zijn Zoon. Hier is Evangelie voor u. Zulken trekt en geeft de Vader!

Alleen die ene pedaal daar werd je zo moe en hopeloos van: kom tot Jezus en je bent behouden. Kom, kom, kom. Daar werd je zo hopeloos van: maar hoe dan? Ik wil niet, kan niet, durf niet, ik kom niet. Al jaren lang niet, mijn leven lang niet. Maar: de Vader geeft en doet komen. O Vader, trek Mij, geef Mij, doe mij komen, ook mij.

Dat betekent ook: als je komen mocht. Misschien in één ogenblik, misschien voor het eerst na jaren strijd, als je komen mocht, dan weet je: dat heb ik aan Hem te danken. Ik ben gekomen omdat Hij mij gegeven heeft. Omdat de Vader mij gaf. Mij gaf aan Zijn Zoon. En dat geven van de Vader in dit leven, hier en nu, zit nog iets. Achter het komen tot de Zoon zit het geven van de Vader. En achter het geven van de Vader nu zit het geven van de Vader voor de grondlegging der wereld. Dat Hij mij gegeven heeft van eeuwigheid. Dat zijn de

gegevenen des Vaders. Geschreven in het boek des levens van het Lam. Verkoren omdat Hij het wilde. Uit pure verkiezende liefde. Uit puur welbehagen. Daarom gaf Hij Zijn Zoon. Daarom gaf de Zoon Zijn leven. En aan de tafel bij brood en wijn word dat mij verzegeld. Het testament van eeuwigheid. Dat ik gekomen ben heeft zijn grond in Zijn bloed en offer en heeft Zijn bron in Zijn verkiezende liefde. Ligt eeuwig vast in het testament der genade. Verzegeld in Zijn bloed.

3 nemen/aannemen

Maar we haasten ons naar de andere trapper, het andere pedaal. Die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen.

Die tot Mij komt. Misschien dat iemand nog een bepaald gevoel heeft vanochtend bij de preek. Een beetje een gevoel van: ik had gedacht en gehoopt dat het deze zondag, de zondag na Pinksteren, over de Heilige Geest zou gaan in de tekst en de preek. Het is net na Pinksteren, dan mag dat toch wel. Misschien denkt iemand: dat gebeurt toch al niet zo vaak bij ons in de kerk. Nou dan is het goed om elkaar op het volgende te wijzen: de Heilige Geest noemt Zichzelf niet vaak en niet graag. Hij werkt, maar zonder Zichzelf te laten zien. En het gaat in deze tekst nou juist over het werk van de Heilige Geest. Komen tot Jezus, dat is bij uitstek het werk dat de Heilige Geest doet. Hier zien we de Heilige Geest aan het werk. In het komen tot Jezus. Dat is Zijn meest kenmerkende werk. Want dat komen doen we niet vanuit onszelf. Dat willen we niet, kunnen we niet, durven we niet, hoorden we al en merkten we al als het goed is.

Maar de Heilige Geest richt ons hart op Jezus, het Brood des levens. Zo rijk en zo gewillig. Kom tot Hem. Kom tot Hem. Wie je ook bent. Kom tot Hem. En de Heilige Geest richt ons hart op onze armoede en op ons ontzaglijk gevaar waar we in zijn. Zolang we nog buiten Jezus blijven. En de Heilige Geest doet komen. Doet zien, verlangen, vertrouwen, doet komen tot Jezus.

Dat is dan ook het beste bewijs dat je gegeven bent door de Vader. Als je komt. Want anders zou je daar moedeloos van worden, onzeker, twijfelend, wanhopig. Ben ik wel gegeven? Ben ik wel uitverkoren? Als ik dat niet ben, dan helpt er toch niks aan. Maar nee, dit hoort erbij, die andere pedaal. Die tot Mij komt..... wie ook maar tot Mij komt. Kom dan, kom dan toch. Ook u wordt bedoeld, ook jij wordt geroepen. Om te komen.

En die tot Mij komt, die heeft het onfeilbare bewijs dat hij gegeven wordt, dat hij gegeven is. Komen tot Jezus is het bewijs van het gegeven worden en zijn. Is het werk van de Heilige Geest in je hart en leven.

En die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Jezus neemt aan wie tot Hem komt. Dat is een prachtige tekst. Zwart op wit staat het er: zal Ik geenszins uitwerpen. Twijfel uitgesloten. Of in elk geval: niet toegestaan en niet nodig en niet geoorloofd. Een tekst om je gevouwen handen op te leggen. Heere, hier staat het, U hebt het Zelf gezegd. Niet uitwerpen, maar aannemen. Ontvangen. Omhelzen. Zoals die vader de verloren zoo niet uitwierp, maar omhelsde. Uw Woord zegt het Zelf.

Ja, en dat terwijl je vaak het gevoel kan krijgen van wel. Want juist als je komt tot Jezus kun je steeds meer het gevoel krijgen dat je het zo onwaardig bent. Juist als je dichter bij Jezus komt, je schuld belijdt, je verlorenheid ziet, dan kun je zo zien hoeveel schuld je hebt, hoe lang al hoe onverbeterlijk. En je kunt juist dan voelen hoe je je schaamt, hoe je onwaardig bent, hoe vreselijk je God onteerd hebt. Of je kunt juist erachter komen dat je zo weinig voelt, dat je zo doods bent, zo koud, zo ongevoelig. Als je daarop af zou gaan dan zou je tegen jezelf zeggen: blijf maar weg, je verdiend niet aangenomen te worden, uitwerpen dat is het enige wat je wacht en verdient. Maar Jezus zegt: die tot Mij komt zal Ik geenszins, absoluut niet, uitwerpen. Uw Woord zegt het zelf! En één Woord van U heeft meer waarde dan duizend gevoelens van mij. Op Uw Woord heb ik gehoopt.

En juist daarom een tekst die zo bevochten kan worden. Die de duivel wil weghouden en verdacht maken. John Bunyan heeft dat meegemaakt. En heeft er later een boek over geschreven. Prachtig boek. Komen tot Jezus Christus heet het. Mooi vaderdagcadeau.

Daarin schrijft hij dat deze tekst als een bot was waar twee honden om vchten. Hij zegt: ik trok aan de ene kant van deze tekst en de duivel aan de andere kant. Ik wilde die tekst zo graag me toe eigenen, maar de duivel wilde hem wegtrekken van mij. En dat deed de duivel vooral door te zeggen: maar je voelt toch helemaal geen troost bij deze tekst? Je voelt toch geen verlichting, geen opluchting? Nou, dan geldt hij niet of nog niet voor jou. Je moet er eerst troost uit voelen voor je hem mag toe eigenen. Wacht eerst tot je troost voelt, dan mag je deze tekst toe eigenen.

Maar God zij dank, zegt Bunyan, mocht ik toch die tekst vasthouden. Al voel ik er geen troost van, al voel ik me zo onwaardig of al voel ik helemaal niks, toch is hij ook voor mij bestemd. Wie ook maar tot Mij komt, zegt Jezus. Wie ook maar. ieder die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Jezus neemt zondaren aan die tot Hem komen.

Wat een wonder! Wie neemt nou zo iets aan? Een huis met zo'n hypotheek last en schuld erop. Een huis dat zo'n bouwval is, zo'n ruine, je met er werkelijk alles, alles aan vertimmeren en vernieuwen, zo'n

huis dat neem je toch niet aan? Dat kunnen ze wel naar je toebrengen, maar daar bedank je toch voor? Daar betaal en werk je jezelf helemaal arm aan. Wat een wonder! Dat Jezus zo'n zondaarshuis aanneemt. Met zo'n schuldenlast erop. Met zo'n zware vloek erop. Waar alles moet worden vernieuwd en veranderd. Jezus neemt mij aan. Hij betaalt Zich arm aan mij, het kost Hem Zijn leven. Hij werkt Zich arm aan mij. Hij verwerft de Heilige Geest om mij te vernieuwen en te veranderen. Wat een wonder!

En waarom doet Jezus dat dan? Hoe weet ik zo zeker dat Hij dat doet? Omdat het er staat in deze tekst, ja dat is waar. Maar waarom is deze tekst nog meer zo waar, kan dat niet anders? Wel, daar ziet Jezus u komen, jou komen. Deze week. Daar gaat het om: komen tot Jezus. Wat ziet Jezus dan? Een zondaar, vuil, onrein, beladen met schuld, ja, dat ziet Hij. Maar wat nog meer? Hij ziet een geschenk van Zijn Vader. Jezus ziet het: Mijn Vader geeft Mij weer iemand. Mijn geliefde, heerlijke Vader, Die Ik zo bemin, Die Ik dien, Die Ik vereer. Mijn Vader geeft mij iets, iemand. Zou Jezus weigeren wat Zijn Vader Hem geeft? Zou Jezus kunnen en willen weigeren een geschenk van Zijn Vader? Nooit!

Amen